

дали го напредъ и поздравили руския параходъ. Капитанътъ на кораба, щомъ видѣлъ това, спусналъ отъ мачтата руското знаме и пакъ го издигналъ, което показвало, че и руситѣ поздравяватъ българитѣ съ войната и свободата.

Това нѣщо съзрѣли турцитѣ и грозно се налютили. Единъ турски чиновникъ отишелъ въ училището и поискалъ да му се предадатъ ония българчета, които развѣли бѣло знаме. Младежитѣ се изплашили. Тѣ знаели, че ако паднатъ въ ржцетѣ на турцитѣ, нѣма да останатъ живи. Затекли се при Д-ръ Лонгъ и поискали закрила. И наистина, Д-ръ Лонгъ и директорътъ Вошбърнъ отишли въ полицията и тамъ уредили работата. Българчетата спасили кожата си и завършили учението си.

Цѣли 40 години Д-ръ Лонгъ работилъ въ България за наука и просвѣта. За това ние му дължимъ голѣма благодарность.

